

כ"ג פ' ק"א

אוחטו גאל הקב"ה : לריך לסגביס .
 כשאומר מלה זו שאלו אוכלין מרור
 זה שאלו אוכלין כדי להראותן למסובים
 ותחבב מלה בעיניהן וכן בתשובת
 הגאונים דהא דאמר לריך להגביה היינו
 כמל' זו דלגדת' : **בשר** של מיני תבשילין
 אין לריך להגביה כשהן חומרים פסח
 שהיו אבותינו אוכלין ולא יגביה הכשר
 שהוא זכר לפסח : **ה"ג בשר אין לריך**
לסגביס ולא עוד אלא שגראס כמקדיש
כסמטו . אין לריך להגביה דהא לא
 מני למימר פסח זה ולא עוד אלא
 אם היה מגביהו נראה כמי שמקדיש
 בהמתו מחיים לפסח : **פרט לסומין** .
 מדכתיב זה משמע שיכירוהו דראוי

נכנסות

לקמן ק

כ"ג פ' ק"א

בא"י גאל ישראל : גב' אמר רבא צריך שיאמר ואותנו הוציא משם אמר
 רבא ימצה צריך להגביה ומרור צריך להגביה בשר א"צ להגביה ולא עוד
 אלא שנראה כאוכל קדשים בחוץ אמר רב אחא בר יעקב סומא פמור מלוכר
 הגדה כתיב הכא בעבור זה וכתיב התם *^ובננו זה מה להלן פרט *לסומא
 אם ראו פרוז *לסומין אינו והאמר מרומר וישאלוהו לריוו דבי רב יוסף מאן כ"ג

10

כ"ג פ' ק"א

וכר אבל יחצה אחת משלש מצות ואין ברך עמה,
 מחצה בקערה ומחצה בשלחן להשימה.
 מושך מהקערה שני תבשילי, דאגון בשרא וכו' צלילי,
 אי נמי גרמא ובשולי, ומגביה קערה ולימא הא לחמא עניא בליה.
 יתעורר לו הים שני מארבעת האל וראו הרב מארני ושואל

10

כ"ג פ' ק"א

למה שאלו דמי לעקירת שלחן : **פטרסן מומר מה נשתנה** . דחניא לקמן חכם בנו שאלו ואם לאו שאלו הוא לעלמו מה נשתנה וכיון
 שאלו לו מה נשתנה אין לנו לריכין לומר מה נשתנה אלא להשיב על דבריו (של בנו) לפי שנשתעבדו בזמרים או עושין כל הדברים הללו :
 מה
ואין עוקר את השלחן . שמלה היא לעקור את השלחן כדלקמן כי היכי
 דליהוי הכירא לתיטוקות וה"מ לדידהו דהוי להו שלחן קטן לפני מי שאומר הגדה לבדו וכן לכל אחד אבל אלו מסלקין את הקערה שבה מלה
 ומרור ושני תבשילין לסוף השלחן ודי לו בכך ויש שטהגין להגביה את הקערה על הכף ומוציאין הבשר מן הקערה ולא מלחא היא דהא
 דאמר לקמן בשר אין לריך להגביה ה"מ בשעה שאומר הגדה פסח שהיו אבותינו כו' וכיון דלא מני למימר פסח זה אם היה מגביהו לתבשיל
 שהיה בידו נראה כמקדיש בהמתו מחיים אבל כשמגביה הקערה כדי שיכיר תיטוק וישאל היאך נראה כמקדיש קדשים לפיכך אין לריך
 להוציא ממנה תבשיל וגם הגבהתה חנם ואין כאן היכר לתיטוק אבל עוקרין הקערה לגמרי ויטחנה בקרן זוית כאילו כבר אכלו כדי שיכיר
 התיטוק וישאל דמי לעקירת שלחן : **פטרסן מומר מה נשתנה** . דחניא לקמן חכם בנו שאלו ואם לאו שאלו הוא לעלמו מה נשתנה וכיון
 שאלו לו מה נשתנה אין לנו לריכין לומר מה נשתנה אלא להשיב על דבריו (של בנו) לפי שנשתעבדו בזמרים או עושין כל הדברים הללו :
 אם

